

Zebulon de Hollander

Henk Beerepoot
www.returning-home.net

Zebulon de Hollander

Inleiding

Een paar dagen geleden verwees iemand me naar een artikel over het 'Christelijke erfdeel van Nederland', het artikel bevatte een uitleg van het woord 'Zebulon' hetwelk genomen was uit het boek 'Strange Parallel' van de wijlen Mevrouw Helene Koppejan. Dit boek, de 'Strange Parallel', gaat over Zebulon als een van de stammen van Jacob/Israel en zijn identificatie in de Hollanders als zijn nazaten. Het is een heel goed boek waarin o.a. vele kenmerken van zijn karakter aangetoond worden parallel te lopen in het Hollandse volk, haar geschiedenis en huidige geografische ligging. Echter een van haar argumenten welke ze in haar boek naar voren brengt is zwak, en dat is haar uitleg van het woord 'Zebulon'.

Op pagina 13 schrijft ze over de naam Zebulon, welke genoemd is in Genesis 30:20, dat deze naam in de oude hebreeuwse taal bestaat uit drie letters, hetwelk ze met de navolgende betekenis weergeeft.

Zain hetwelk betekent: vis-haak, *haak*

Beith hetwelk betekent: huis, *thuis*, woning

Lamed hetwelk betekent: *beweging*, stroming, aanmoediging tot actie.

Het woord Zebulon betekent volgens de schrijfster dan: *'dwelling which hooks up water, using the wind'*

Ik vind geen genoegen het werk van Mevrouw Koppejan te moeten bekritisieren, doch deze uitleg over het woord Zebulon belemmert een diepere en intensere betekenis van zijn naam. In dit document zal ik, Vader willende, deze uitleg weergeven zodat in de lezer, Zebulon geopenbaard kan worden.

De Kritiek

Allereerst het woord Zebulon hetwelk Strong's 2074 is en bestaat uit 5 letters, geen 3. Het woord is: זבולון **Zebûwlûwn** en is samengesteld uit de Hebreeuwse letters: Zayin (ז), Bet (ב), Vav (ו), Lamed (ל), Vav (ו) en Noon (נ). (Hebreeuws wordt gelezen van rechts naar links.)

De 7^e letter van het hebreeuwse alfabet, de letter Zain, wordt in het artikel een betekenis als 'vishaak' toegekend, dit is niet geheel juist. De Zain is het pictogram¹ van een 'wapen' en heeft als figuurlijke betekenis 'binnendringen'. Een vishaak is geen wapen en alhoewel het binnendringt, het 'haakt' en 'haalt op', zoals de schrijver dit in haar artikel laat uitkomen. Dit is echter niet het karakter van de letter Zain. Tevens is de gegeven betekenis van de letter Lamed gebrekkig als zijnde de 'beweging' van wind. 'Beweging' is juist, maar dan in verband met 'gerichte' beweging daar de Lamed een herdersstaf voorstelt en een figuurlijke betekenis heeft als 'onderwijzen'. Een molen 'ontvangt' de wind het 'leidt' de wind niet.

Het is daarom wat vergezocht om de functie van de windmolen als een 'dwelling which hooks up water, using the wind' toe te kennen aan de betekenis van de drie letters; Zain, Beith en Lamed, welke overigens samen niet het woord זבולון Zebulon maar het woord זבול **zebûl** vormen hetgeen een andere betekenis heeft welke later in dit document uitgelegd wordt.

Een Naam of een Woord

Als we komen te begrijpen dat een naam of een woord, het karakter beschrijft, en bovendien, als we komen te begrijpen dat het 'woord' scheppend is en vaststelt, dan leren we te zien dat in onze aartsvader Israel, wiens naam betekent 'El-heerst' en daarom Zijn soevereiniteit in ons aanduidt, wij als Hollanders verder beschreven staan in de naam van zijn zoon Zebulon. Deze twee namen geven als eerste aan tot wie wij behoren (Israel) en vervolgens het pad welke wij terug gaan lopen (Zebulon) om weer met Hem herenigd te worden. Zoals Jacob/Israel ons 'Leven' heeft gegeven in Zebulon, zo vinden wij ook onze weg via Zebulon naar Hem terug. In andere woorden; in Israel vinden wij onze bestemming, in Zebulon vinden wij de wijze waarop wij tot onze oorsprong komen. De weg terug is slechts één weg en dat is de weg door het woord of door de naam. Wij verlangen daarom naar een onthulling van Zijn Woord, van de Naam, en dit zonder

¹ Het oude Hebreeuwse alfabet werd geschreven met afbeeldingen van concrete of stoffelijke dingen. Bijvoorbeeld, de oude letter 'a' א, of de *alef*, was een tekeningetje van een Ossekop en betekende dus letterlijk, een *Os* of een *Stier* en figuurlijk; *sterkte*, *leader* of *eerste*. De 'b' ב, of de *bet*, was een tekeningetje van een Huis en betekende dus letterlijk *Tent* of *Huis* en figuurlijk; *huishouden*, *in*, *ingaan*, *familie*. Het gebruik van het pictorial alfabet is eenvoudig en uiterst precies en doeltreffend. Wanneer men namelijk een woord wil vormen zet men 2 of meerdere tekeningetjes bij elkaar en dan ontstaat er een z.g. pictogram oftewel een afbeelding van een begrip. Als we bijvoorbeeld de twee tekeningetjes א en ב bij elkaar zetten ontstaat het woord of pictogram 'אב' *ab*, en zo zien we een 'Vader', want die is *de sterkte of de leader* (א) *van de familie* (ב).

vaagheid. Een onthulling welke menselijke argumenten doet versmelten zodat vòòr en tegenstanders in discussies verenigd worden en geleid worden op die éne weg.

Strong's 2074 voor het woord *Zebulon* geeft als betekenis 'exalted', oftewel 'verhevene' en Gesenius geeft 'habitation' oftewel 'woning, een huis of thuis'. Met dit gegeven, welke beide krediet verdienen, wil ik eerst teruggaan naar ons begin.

Lea en Rachel

Lea, onze moeder, was de oudste dochter van Laban. De bijbel zegt van haar dat ze een zwak of een flets gezicht had. De Statenvertaling spreekt in Genesis 29:17 van 'tedere ogen', terwijl vermeld wordt dat haar zus Rachel een schoon gestalte en uiterlijk had. We mogen dit best letterlijk nemen, want:

Genesis 29:18 "Jakob had Rachel lief" en ze was "mooi en aantrekkelijk" (v.17)

De eerste liefde van Jacob behoorde Rachel toe. Het was Liefde op het eerste gezicht want toen hij haar voor het eerst zag hielp hij haar bij het drenken van de schapen van haar vader aan de bron en:

Genesis 29:11 "En hij kuste Rachel, en weende overluid."

Deze letterlijke beschrijving van het gezicht van Lea en de aantrekkelijkheid van Rachel is lieflijk echter, de visie van Lea en de schoonheid van Rachel laten beide een 'geestelijk' karakter zien.

Onze Moeder Lea hield van haar man Jacob en haar verlangen was om één met hem te worden. Jacob gaf haar zes zonen en een dochter, Zebulon was haar zesde zoon. Jacob en Lea zijn meer dan historische bijbelse figuren. Jacob en Lea belichamen op een niveau de eenwording van onze Vader met zijn volk Israel en op een ander niveau beelden Jacob en Lea die eenwording uit van Hem met elke afstammeling van Israel, persoonlijk en binnenin eenieder van hen. Collectief en persoonlijk gaat het verlangen van onze Moeder Lea één te worden met haar man, oftewel één te worden met Onze Vader, nu uiteindelijk vervuld worden, in deze tijd, in het Hollandse volk, in de Hollander. Zij brengt haar zoon Zebulon voort in hen en de betekenis van zijn naam is hun openbaring.

De naam Lea

Lea's naam is in het hebreuws לֵאָה *Le'ah*. Het woord Lea wordt in Strong's 3812 vermeld als 'vermoeiend'. De drie letters לֵאָה laten in de oorspronkelijke beeldtaal zien: 'dat wat komt van (ה) Nee (לָא)' en betekent daarom 'vermoeid' en dit bevestigt Strong. Lea, in haar naam, beeldt uit de 'gelovige' die de Wet aanvaardt als een middel om verlossing van de zonde te verdienen. Dit gehoor geven aan, of het gehoorzamen van de Wet, is een voortdurende strijd tegen het kwaad, een strijd tegen de menselijke natuur welke uiteindelijk eindigt in de dood en dit is dus; Lea לֵאָה, oftewel: *vermoeiend*. Omdat Lea verlangde een te worden met Jacob, zonder de liefde of de eenheid met haar man te

ervaren, [want Jacob had Rachel meer lief (Genesis 29:30)], heeft Vader haar zes zonen laten voortbrengen en dit nummer 6 staat voor het cijfer van de mens. De zesde zoon is Zebulon en in deze zesde zoon heeft ze al haar menselijk inspanningen voortgebracht om één met haar man Jacob te worden. Zebulon is tevens de 10e zoon van Jacob. De tien zonen zijn voortgebracht door Lea en de ‘dienst’maagden Zilpah en Bilhah. Deze eerste 10 zonen van Jacob zijn, door hun zaad, ‘leven gevers’, doch voortgekomen in antwoord op de wil van de mens². Het cijfer 10 staat voor de 10 Geboden en dus de Wet. Het is de wil van de mens hetwelk het nastreven karakteriseert. Ook dit duidt erop dat in Lea en haar zonen het nastreven van de wet wordt uitgebeeld³.

De naam Rachel

De naam Rachel is een wonderlijke naam en symboliseert ‘*het verkrijgen van de soevereiniteit van onze Vader*’, dit wordt aangetoond in haar leven en bevestigd in de betekenis van haar naam; רַחֵל *Rachel*. Als we haar naam רַחֵל *Rachel* zien in beeldschrift dan betekent het: ‘**De Mens** (ר) **ontvangt autoriteit** (ל) **over de binnenkamer** (פ)’. De binnenkamer is de plaats waar de Vader aanwezig is. In Rachel wordt de mens verheven in het bewustzijn van de Soevereiniteit van de Vader.

Strong’s 7354 geeft als betekenis voor het woord Rachel: *reizen*, en inderdaad we zien in het leven van Rachel dat zij veel gereisd heeft. Echter de nadruk van dit woord *reizen* hoort te liggen op het doel ervan: ‘de bestemming’. Dit is gemakkelijk te begrijpen want wanneer wij reizen hebben wij voortdurend onze bestemming in gedachte dit in contrast tot de ‘reis’ van ons leven. Rachel daarentegen was gezegend de betekenis te weten van haar naam. De bestemming van haar leven karakteriseerde elke dag van haar reis want haar naam was Rachel en zij arriveerde op haar bestemming en **ontving de autoriteit over de binnenkamer**.

Op het einde van haar leven nadat ze vanuit Bethel, hetwelk betekent *Huis van El*, vertrok naar Efrath, wat betekent *vruchtbaarheid*, bracht ze ‘Benoni’ (בִּנְיָמִן) voort, wiens naam betekent: *Vrucht (of Zoon) van de schepping (of plaats van reproductie)*

² In geval van de zonen van Lea werden zij indirect voortgebracht door de ‘wil’ van Laban en de zonen van beide dienst-maagden door de ‘wil’ van Lea en Rachel.

³ Deze 10 levengavers beelden tesamen uit *de complete verantwoording die de zonen van Jacob hebben tot de Vader*. Waarom? Omdat zij niet uit liefde of eenheid zijn voortgekomen. Liefde beeldt eenheid uit echter, ‘pogingen’, ‘moeite’ oftewel ‘werk’ zijn *akties* en gelden als een antwoord op *de vereisten van de Wet*, en de vereiste van de Wet, **elke wet**, is *éénwording* met de bedoeling van de wet hetwelk LEVEN is. Dit is een essentieel begrip omdat alle akties of werken die de mens onderneemt in feite tegenakties zijn van hetgeen al bestaat, en dat is de Wet, en inderdaad al de werken van de mens, zij het goed of kwaad, hebben in zich de frekwentie om EEN te worden met de Vader, maar worden door de mens in zijn blindheid als beperkingen ervaren. Wederom, dit is niet het geval met Liefde want Liefde is Eenheid en laat Zijn Soevereiniteit zien. Liefde is ‘*de Wet compleet gemaakt*’ zonder moeite, zonder werk. Dus, wanneer Liefde niet geopenbaard is dan betekent dit geenszins dat de wet tenietgedaan is echter, dan blijft er verantwoording over, hetgeen duidt op het nastreven van de wet, zij het als een antwoord ten goede of een antwoord ten kwade.

וַיָּבֵר). Ze stierf, echter haar levenspad toont aan dat ze verheven werd want in het *Huis van El* (Bethel) was ze één met Isra-el om in *vruchtbaarheid* (Efrath) voort te brengen. Toen ze de *vrucht van de schepping*, 'Benoni', voortbracht was haar menselijke leven 'vol' en daardoor haar naam compleet. Haar lichaam stierf en ze deed eer of beantwoordde aan de betekenis van haar naam, zij *'verkreeg de autoriteit over de binnenkamer'*.

Doordat Rachel als het ware 'De Schepping' in Benoni voortbracht, de *drager van het Licht* of de *Zoon van het Leven* zoals hij later door zijn Vader werd genoemd, gaf ze weg al hetgeen ze bezat. Dit kan niet gebeuren door de z.g. 'wil' van de mens, daar de mens nooit kan komen tot absolute nederigheid, echter dit kan alleen gebeuren door de Wil van de Vader. Haar sterven toonde aan dat de Soevereine Vader haar 'menszijn' had afgelegd zodat Hij als Rachel haar eigendomsrechten over de Schepping kon doen gelden en zij daardoor *'de autoriteit over de binnenkamer'* verkreeg.

- Lea's visie was beperkt tot het nastreven van de wet en beeldt het aspect van de blindheid en genezing in Israel uit, vandaar Lea's zwakke ogen.
- De schoonheid van Rachel symboliseert het aspect van het bewustzijn van de eenheid, de soevereiniteit van de Vader, de vervulde wet.

Een beschouwing

Terwijl Lea, Jacob's eerste vrouw was, en hij met haar 'sliep', moest de mens Jacob in zijn 'menselijke eenheid' met Lea en 'slapende' door het menselijke drama gaan door de wetten in al haar aspecten te beantwoorden. Dit is het lot voor ons allen, wij allen gaan in ons 'onbewust zijn' of in onze 'blindheid' en vanaf onze geboorte door het leven als in een periode van zes jaar om te 'be-reiken', een periode die gekenmerkt is als een ervaring in ons menszijn dat we datgene wat we echt diep in onszelf verlangen niet kunnen realiseren. Het is daarom een periode van doodgaan om, wanneer we uiteindelijk op het einde van het zesde jaar gestorven zijn, in ons zevende jaar onze eerste Liefde mogen ervaren om haar in het achtste jaar geheel te mogen omhelzen en één met haar te zijn. En die eerste Liefde is Hem, die we in de eerste zes jaar 'onbewust' verlangd hebben, omdat wij uit Hem gekomen zijn.

Het is een leven van blindheid gevolgd door het ontwaken om daarna zelf het Licht te mogen zijn. Het is dus het leven van de mens Jacob die in zijn eerste liefde, Rachel, Leven verwekte nadat hij Lea 6 zonen of 10 zonen aan Lea en de 'dienst' maagden had gegeven, nadat hij dus als Israel, in zijn dochter Dinah⁴, de wet had volgemaakt. Het is ook het leven van Lea die na haar zes zonen één met Jacob/Israel werd en daardoor ook één werd met haar zus Rachel, evenzo door Dinah, in wie ze haar rust vond. Het is het leven van Rachel zoals hierboven is beschreven en het is het leven van Zebulon en voor het gehele volk van Israel zoals dit verder wordt aangetoont.

⁴ Zie Appendix 1

Vervolgens

Door Lea was de visie van Jacob beperkt en hij ‘diende’ nog zeven (7) jaar om een te kunnen worden met Rachel. De mens ‘dient’ in dit rijk van Goed en Kwaad, als een slaaf van de Vader zes dagen. De mens dient zes dagen zonder visie van Zijn soevereiniteit in hem. De zevende dag is zijn rustdag, steeds dienende, maar door rust wordt in zijn zevende dag/jaar/tijdperk zijn genezing uitgevoerd. Hem wordt visie gegeven en hij wordt in Zijn geestelijke perfectie verwezenlijkt. Dan....wordt de vermoeidheid⁵ van Lea opgeheven en wordt ze, in en met haar zus, in Israel volkomen gemaakt.

Het wordt nu duidelijker dat Rachel (*‘De Mens ontvangt autoriteit over de binnenkamer’*) meer lieflijk was in de ogen van de mens Jacob. In het leven van Jacob werd hij in Lea gevormd om de soevereiniteit van de Vader te zien, om dan in Rachel ÉÉN met Hem te worden. De betekenis van Rachels naam laat zien dat ‘vlees’ uiteindelijk Glorie ontvangt. De *‘binnenkamer’* is het hart, daar is Yah (*ja*) aanwezig. Lea was blind hiervoor, zij zag de Wet als haar menselijke instrument om tot Hem te komen, zij zag het in de wijze waarop ze genaamd of genoemd was; *Lea, dat, wat komt van Nee*, hard werk, en dus *vermoeiend*.

In Rachel zag Jacob zijn bestemming, dat hij als Mens de autoriteit over de binnenkamer zou ontvangen. Joseph, de eerste zoon van Rachel, brengt zodoende voort hetgeen hij van zijn Moeder Rachel ontvangen had *‘De Mens ontvangt autoriteit over de binnenkamer’*. Vandaar dat de Naam ‘Israel’ bevestigd is in de twee zonen van Jozef, de zonen Ephraim en Mannassah, Genesis 48:16, zodat in hen de naam zal luiden ‘Israel’, hetgeen betekent: ‘El-heerst’ NIET ‘heersen met El’ (‘El-heerst’ duidt aan de soevereiniteit van de Vader en duidt aan de eenheid van Jacob en Rachel, ‘heersen met El’ is de perceptie van de mens en dit is *vermoeiend*, Lea dus.)⁶.

‘Mij Bijwonen’

Toen Lea haar zesde zoon Zebulon baarde zei ze:

Genesis 30:20 *En Lea zeide: Elohim heeft mij, mij heeft Hij begiftigd met een goede gift; ditmaal zal mijn man mij bijwonen; want ik heb hem zes zonen gebaard; en zij noemde zijn naam Zebulon.*

Was de zinsnede *‘ditmaal zal mijn man mij bijwonen’* ijdele hoop van Lea? Misschien een vrome wens? Jacob lijkt immers geen deel te zijn geweest in deze gevolgtrekking op de gift die ze van Elohim ontvangen had, anders dan dat hij bij haar ingegaan was. Waarom dan was Lea er zo zeker van dat Jacob bij haar zou blijven?

⁵ Het gezin van Jacob en Lea beeldt op een prachtige wijze de Schepping uit hetgeen in de Appendix 1 nader toegelicht wordt.

⁶ Zie Appendix 2 voor een uiteenzetting van hetgeen Benjamin symboliseert

Allereerst het woord 'bijwonen'. Dit woord is in het hebreuws זבל **zâbal** en Strong's 2082, die als betekenis aangeeft: *verhogen, eren, (mogelijk) verhoogd wonen*. Het is goed om op dit punt te weten dat dit woord זבל **zâbal** tevens de eerste drie letters vormen van het woord זבלו זב **Zebûwlûwn**. Jeff A. Benner geeft in zijn boek 'Ancient Hebrew Lexicon of the Bible' als abstracte betekenis voor het woord זבל **zâbal**: 'Het samenleven van een man en vrouw' [van: זב –van het kopen van een vrouw].

Als we dan nu dit woord זבל **zâbal** in beeldschrift gaan bekijken dan zien we het volgende:

Zayin (ז): *Wijze man, twee snijdend zwaard, datgene wat binnendringt, penis.*

Bet (ב): *Huis, binnen, in, huishouding, ovum, manifestatie, datgene wat ontvangt en vasthoudt.*

De twee letters tesamen geschreven (זב) laten in die context een man en een vrouw zien en met name, het ingaan van de man in een vrouw, hetwelk dan zijn vrouw is geworden. De twee letters tesamen laten zien de coitus oftewel 'de samenleving', de 'gemeenschap', het 'verbond' of het '**Huwelijk**'.

Lamed (ל) *Drijfstaaf, leidende beweging, autoriteit, beheersing, instructie, produceren. ל geeft voorrang aan verwezenlijking.*

Wanneer we nu de Lamed (ל) toevoegen aan de twee voorgaande letters (זב) dan zien we dat de eenheid, die de man heeft gemaakt door in te gaan in zijn vrouw, nu geleid wordt (זבל **zâbal**). Met andere woorden; het is de ל Lamed die als derde letter de consequentie is van de eerste twee en daardoor het *leidend* karakter aangeeft aan die eerste twee die verbonden of gehuwd zijn. Door de Lamed gaat het huwelijk *pro-duceren* hetgeen betekent: 'voorwaarts (*pro*) leiden (*ducere*)'. Het huwelijk verwezenlijkt of, het huwelijk vestigt of, het huwelijk 'woont'.

De betekenis van het woord זבל **zâbal** is dus: '**Het huwelijk produceert**'. Of, '**Het verbond verwezenlijkt, vestigt**' of, '**Het verbond woont**'.

Vrij vertaald luidt dan de zin in vers 20: "ditmaal zal mijn man en mij wonen." oftewel: "**ditmaal zullen wij als éénheid verder leven.**"

Nu we de diepere betekenis onthult hebben gekregen van het woord 'bijwonen' als: het verwezenlijken, wonen of produceren van de ver-eeniging of het huwelijk die de man met zijn vrouw heeft gemaakt, dan begrijpen we waar de beperkte betekenis die Strong geeft voor dit woord זבל **zâbal** als zijnde: *verhogen, eren, (mogelijk) verhoogd wonen*, vandaan komt. De vrouw, Lea, is namelijk verhoogd tot eenheid door haar man, Jacob, en zij gaan als Nieuwe Eenheid verder leven. Ook de betekenis die Jeff Benner geeft als: 'Het samenleven van een man en vrouw' [van: זב –van het kopen van een vrouw], zal nu duidelijker geworden zijn.

We zouden nu op dit punt al kunnen zien dat het begrip welke we tot op heden hadden als zijnde dat Zebulon (Holland) op ‘verhoogd’ land woont weliswaar juist is, doch beperkt tot de meer fundamentele betekenis. De wezenlijke betekenis laat zien dat Zebulon zelf verhoogd wordt door het huwelijk of verbond met Yah, de Vader en welke plaatsvindt binnen in hem. Het huwelijksverbond van de Vader die zich aan Zebulon openbaart door de besnijdenis van het hart. Zebulon wordt zodoende verhoogd door de realisatie dat hij geen vlees is maar geest en dat de Soevereine Vader niet alleen in hem leeft, maar Hem IS en de EEN zal verder Leven, *Hij zal mij bijwonen* זבאל **zâbal**.

Waarom was Lea er zo zeker van dat Jacob haar zou ‘bijwonen’? Het antwoord ligt in de ‘goede gift’ van Elohim.

Zebulon als een Goede Gift

Lea heeft Jacob Zeven kinderen gebaar, zes zonen en een dochter. Een Zoon symboliseert, door zijn zaad, het ‘geven van Leven’ en een dochter het ‘voortbrengen van Leven’ Alle kinderen van Lea symboliseren een dag van de schepping⁷.

In Zebulon, als zesde zoon, is de zesde dag van de schepping gesymboliseerd. De mens is hierin gemaakt. De zesde dag is tevens de compleetheid van het scheppingswerk ‘en ziet het was zeer goed (Genesis 1:31). Voor de schepping in het algemeen en voor de mens in het bijzonder betekent dit zijn volledige werk, echter zijn werk zonder het bewustzijn van de Vader, het bewustworden van Hem wordt in de zevende dag uitbeeld. Nummer 6 is in het hebreuws שש *shaish* en komt van de het woord ששדש *shahdash* en betekent in ‘teken’schrift ‘de afwezigheid van de deur. En de deur is Yahshua.

In Zebulon culminereren zich alle werken van de mens en alle werken van de mens laten zien vergeefse pogingen te zijn om als mens tot de geestelijke potentie te komen, een potentie van Zijn geestelijk bewustzijn in het Lichaam. Zijn geestelijk bewustzijn hetwelk betekent het ‘huwelijk’, het ‘verbond’, oftewel het éénzijn van de Vader in het Lichaam. De mens kan zelf niet tot die potentie komen. De mens heeft zes dagen nodig, oftewel de Wet, om tot de realisatie te komen dat hij ‘niet kan’, dat zijn perceptie van ‘een eigen wil’ vals is, een ‘idee’ van zijn blindheid. Inderdaad de mens heeft de volledigheid van zijn zesde dag nodig om te zien dat ‘zelf’ een illusie is. Dan, wanneer hij op dat ‘laagtepunt’ gekomen is begint hij zijn ware identiteit te zien, de soevereiniteit van de Vader. Dan is zijn menszijn volledig, zijn zesde dag is compleet en *zeer goed*. Wanneer hij dan zijn zevende dag ingaat, begint zijn genezing naar de volheid van zijn ware identiteit, naar geestelijke perfectie, dit is zijn Rust⁸.

⁷ Zie Appendix 1.

⁸ Ook Yahshua ging door deze overgang van Werk naar Rust van de zesde naar de zevende dag. Toen Hij op het laagste punt in Zijn leven gekomen was, zoals in Matheus 26:37 staat vermeld, dat Hij; *tot stervens bedroefd was*, erkende Hij in een illusie te leven een ‘eigen wil’ te hebben, want Hij zei: “*doch niet zoals ik wil...*”. Dit was de volledigheid van zijn zesde dag. Echter direkt daarop ging Hij Zijn zevende dag binnen, Zijn dag naar geestelijke perfectie in het Lichaam, want Hij wist dat er slechts één Wil is, en dat is de Wil van de Soevereine Vader want Hij beëindigde zijn gebed met de woorden: “*maar zoals Gij wilt*”.

Zebulon is een man van deze tijd waarin we nu leven. En zijn werken, al zijn werken zijn louter pogingen ‘gelukkig’ te worden, door het ‘vlees’ te bevredigen. Inderdaad in Zebulon culminerend ‘alle werken’ zich en al deze werken leiden tot zijn dood en dit is de **Goede Gift** welke Lea in Zebulon ontving zodat zij door de dood tot eenheid gebracht kon worden. Door het baren, of voortbrengen van Zebulon was Lea’s zesde dag volgemaakt, haar zesde dag was volgemaakt in zijn naam en dit bevestigde de dood van haar idee of haar illusie van “Zelf”. Nu ‘wist’ ze dat ze als eenheid in haar man zou leven, een **Goede Gift**.

Dit is Zijn Naam: Zebulon

Eerder in dit artikel hebben we de eerste drie letters van zijn naam זבולון **Zebûwlûwn** besproken. Dat waren de letters זבול die het woord **zâbal** vormen, hetgeen betekent: *Het huwelijk produceert*.

Het huwelijk of het verbond is een geestelijk huwelijk, het is de realiteit van ons bestaan, Het is het EÉNZIJN van de Vader in Israel of de Israeliet. De Vader IS Israel, Hij IS de Israeliet. Eenieder die anders denkt is nog niet getrouwd.

זבול **zabal** of *‘Het huwelijk produceert’* is dus een **geestelijk** begrip.

En dan nu de laatste twee letters van de naam זבולון Zebulon:

De twee letters Vav (ו) en Noon (נ) toegevoegd aan זבול onthult het volgende:

Vav (ו) betekent letterlijk: *spijker, pin*

Figuurlijk: *‘en’, toevoegen, vastmaken, voortbrengen*.

De ו Vav verenigt alle elementen van het hoogste begrip tot de laagste en communiceert het geestelijke tot het materiele.

Noon (נ) betekent letterlijk: *vis*

Figuurlijk: *activiteit, leven*

Als we dan de betekenis van de letters tesamen nemen dan betekent de naam זבולון **Zebûwlûwn**:

Het Huwelijk Produceert het Voortbrengen van Leven

Dit is de fundamentele betekenis van de naam Zebulon.

Zoals Jacob met Lea lag en zij hem een zesde Levengiver Zebulon baarde wist ze dat Leven gevestigd zou worden **in haar** omdat zij met haar man één geworden was. Zo ligt

de Vader met ons en springt voort vanuit ons hart door het hymen van het hart te breken⁹ zo wordt door *Het huwelijk geproduceerd en Leven Voortgebracht*.

Dit voortbrengen van Leven is een Transformatie, want het is de vrucht van een geestelijke eenheid, de geboorte van Nieuw Leven.

Dit is een realiteit welke **in** Zebulon plaatsvindt. Een Historisch moment welke het einde van de zesde dag karakteriseert. Zebulon is nu voortgebracht en in Lea volledig gemaakt. Nu de volheid van de zesde dag is geschied in Lea, en het Licht door haar is gezien en de Naam van Zebulon in hem is gevestigd, zo wordt dan het Licht eerst in Zebulon, of in de Hollander, gezien, want hijzelf ziet het Licht eerst. Vervolgens zullen zijn andere broers het Licht gaan zien totdat het Duisternis/Leven van Ruben als laatste volgemaakt wordt in Licht/Leven.

Naschrift

Hierna volgen twee profetieën betreffende Zebulon, de Hollander.

De Eerste profetie:

Genesis 49:13 *“and he (Zebulon) shalbe an hauen for shippes”* (Geneva bible 1599)

Vertaald: *“En hij (Zebulon) zal een haven voor schepen zijn”*

Jazeker, dit is een profetie betreffende het erfdeel van Zebulon. Het laat o.a. zien dat hij, als een volk, aan de zee zal wonen en dat hij een grote affiniteit voor schepen zal hebben met daaruitvolgend een talent in logistieke bekwaamheid. Echter de uitleg van deze profetie is slechts een fysieke zegening, zijn werkelijke erfdeel wordt in hemzelf gerealiseerd. Deze bijbeltekst toont een diepere geestelijke gesteldheid hetwelke Zebulon in de volheid van zijn zesde dag reflecteert en hem zal bevredigen. Dit wordt de goede gift van Lea een gift die de volledigheid van alle afstammelingen van Jacob in al hun menselijke inspanningen weerspiegelt, een wonderlijke gave welke het sluitstuk is voor de oude mens en het begin van de nieuwe. Hoe kan dat zijn? Door de gift van het ‘zien’, het zien van het aangezicht van de Vader in alle werken van de mens, zij het goed of kwaad. Dit is de fundamentele profetie van deze bijbelvers: *“En hij (Zebulon) zal een haven voor schepen zijn”*

Schepen

Het woord voor ‘schepen’ is het woord וַיִּלֶךְ *oniyah* en Strong’s 591. Dit woord wordt ook vertaald als ‘schip’. Echter de fundamentele en diepere betekenis is veel

⁹ **Deuteronomium 30:6** En YaHWaH, uw Elohim, zal uw hart besnijden en het hart uws zaads, zodat gij YaHWaH, uwen Elohim, liefhebt met uw ganse hart en ziel, opdat gij moogt leven.

onthullender en toont: *de openbaring* (ה) *van het sterke (eerste) leven* (י ל א). Dit is gemakkelijk te zien want een schip dat aan de horizon verschijnt is als *een openbaring van het sterke leven*, vanwaar het komt. Zoals we kunnen begrijpen is *het sterke (eerste) leven* (י ל א) onze Vader en Zijn *openbaring* (ה) is de manifestatie van Hem. Vandaar dat het woord; ‘Schip’ of ‘Schepen’, **De Manifestatie van Vader** betekent.

Dit wordt tevens bevestigd door het volgende: het woord **Ik**, is Strong’s 589 en luidt י ל א *aniy* en dit woord י ל א *aniy* heeft dezelfde letters als het woord ה י ל א *oniyah* echter zonder de ה Hey. De Hey (ה) betekent letterlijk: ‘zie daar’ en figuurlijk: ‘openbaren’. Wanneer de Hey (ה) als laatste letter van een woord voorkomt dan laat het zien: ‘datgene wat komt van’ het toont de ‘manifestatie’ van het voorgaande. Dus ה י ל א *oniyah* laat zien: **Ik gemanifesteerd**. Er is slechts een ‘Ik’ en dat is Elohim. Het woord ה י ל א *oniyah* betekent daarom: **De Manifestatie van Elohim**.

haven

Het woord voor ‘haven’ is het woord ה י פ *chowph* en Strong’s 2348. Dit woord wordt naast ‘haven’ ook vertaald als: *zeekust, kust, oever, flank*.¹⁰

De eerste letter is de Chet (פ) en laat een ‘Hek’ zien, het is een ‘afscheiding’, een ‘*binnenkamer*’. Volgens sommige geleerden is de Chet gevormd door drie letters n.l. 2 Zayins [(ז ז) = 2 wijze mannen] met de Yood [(י) = aanwezigheid van de Vader] verbonden. Dit toont de tegenwoordigheid van de Vader, voor velen verborgen, binnenin, de oorsprong, Leven!

De derde en laatste letter is de letter Pey (פ) en is het pictogram van een *mond* of heeft de figuurlijke betekenis van een ‘*woord*’.

De middelste letter is de Vav (ו) en als een *spijker* of *pin*, *verzekert* de Vav de twee begrippen onverbrekkelijk met elkaar.

De drie letters bij elkaar vormen dan het woord ה י פ *chowph* en het geeft weer het ‘*woord in de binnenkamer*’. Dit woord is puur en onschuldig wants niets wat onrein is kan komen in het Heilige de Heiligen. Dit ‘*woord in de binnenkamer*’ geeft inderdaad bescherming als in een haven. Het karakter van het woord ה י פ *chowph* is daarom het karakter van *onschuld* in haar zuiverste puurheid.

¹⁰ Ook de betekenis van dit woord als zijnde *haven* geeft, zoals de vele andere nu gebruikelijke betekenissen van de oude hebreeuwse woorden, slechts een oppervlakkige toepassing. De profetieën door deze woorden beschreven in hun ‘moderne’ betekenis kunnen welzeker accuraat zijn, echter zoals wij in Duistenis leven geven ze een zwak licht. De zegening om de fundamentele betekenis te mogen zien is als de Volmaaktheid te mogen zien van aangezicht tot aangezicht.

1 Korinthe 13:12 “Want wij zien nu door een spiegel in een donker woord, maar dan van aangezicht tot aangezicht”

Als we dan wederom naar deze profetie kijken: **Genesis 49:13** “En hij (Zebulon) zal een haven voor schepen zijn”, dan zijn we wonderlijk gezegend als we dan nu de betekenis zien als zijnde:

En Hij (Zebulon), die door het huwelijk produceert en Leven voortbrengt, zal in zijn onschuld de manifestatie van Elohim zijn.

De Tweede Profetie:

Deuteronomium 33:19 “Zij zullen de volken tot den berg roepen; daar zullen zij offeranden der gerechtigheid offeren; want zij zullen den overvloed der zeeën zuigen, en de bedekte verborgen dingen des zands.”

Het eerste gedeelte van deze profetie:

“Zij zullen de volken tot den berg roepen; daar zullen zij offeranden der gerechtigheid offeren;...”

- den berg = הַר *har* en laat zien: (ר) *de hoogste*, (ה) *geopenbaard* en tesamen: הַר **Vader**.
- offeranden = זָבַח *zabach* en laat zien: (ז) *Wapen, zwaard* (ב) *het lichaam* (פ) *de binnenkamer*, en tesamen: זָבַח *met een wapen het lichaam* (vlees=zelf) *binnendringen om tot de binnenkamer te komen*, oftewel: **door de dood tot leven komen**.
- gerechtigheid = צְדָקָה *tsedeq* en laat zien: (צ) *pad, spoor*, (ד) *de deur naar de bestemming* en de twee letters tesamen: דָּ צ het **juiste pad**. Wanneer de (ק) *koof*, hetgeen betekent: *dat wat volgt*, hieraan wordt toegevoegd, dan betekent het woord קְדָקָה *tsedeq* = gerechtigheid: **dat wat volgt het juiste pad** of **bestemming**

Deze eerste helft van de profetie heeft nu de diepere betekenis:

“Zij zullen de volken van Israel tot hun Vader roepen; daar worden zij ‘juist’ gemaakt, of hun bestemming laten zien, door ‘zelf’ te offeren om zo leven te ontvangen”.

of:

“Zij zullen de volken van Israel tot hun Vader roepen; daar worden zij ‘juist’ gemaakt door hun dood (van ‘zelf’) om tot leven te komen”

Het tweede gedeelte van deze profetie:

“...want zij zullen den overvloed der zeeën zuigen, en de bedekte verborgen dingen des zands.”

- Zeeën = ים *yam* en laat zien: (י) *manifestatie*, (ם) *de volheid van 'leven' bevattende* en de twee letters tesamen: ים **de manifestatie van de volheid van Leven**
- zuigen = ינאק *yanaq* en laat zien: (י) *manifestatie*, (נ) *leven*, (ק) *dat wat volgt of komt van*. De twee letters יק tesamen betekent: *Leven komt van, of wordt getrokken van, oftewel: de borst*. Dit voorafgegaan van de yood י betekent het: *de manifestatie van de borst oftewel: zuigen, uit- of aantrekken, uithalen*.
- Zands = ילכח *chowl* en laat zien: (ח) *de binnenkamer*, (ל) *leiden in of tot, autoriteit*. De twee letters יל tesamen laat zien het *binnengaan van degene die autoriteit heeft*. De י *Vav* is de zesde letter van het hebreeuwse alfabet en draagt daarom het element van 'werk'. Het heeft als letterlijke betekenis van o.a. *spijker, pin, speer of boor* en figuurlijk als *en, toevoegen, verzekeren*. Het is alleen de autoriteit die kan binnengaan en dit binnengaan gaat gepaard met de vreugde dat de speer of datgene wat binnendringt één is met de Autoriteit die het geschapen heeft. Onze Vader heeft het 'werk' of de zesde dag geschapen en in de zesde dag de schepping compleet gemaakt en Hij is daardoor binnengedrongen in de zevende, in Zijn binnenkamer in Zijn Rust. Hij heeft dat gedaan als Zijn manifestatie, Yahshua Messiah. In Zijn Rust, in Zijn zevende dag wordt danook 'voortgebracht'. Vandaar dat Strong dit woord ילכח *chowl* ook geeft als ילכח 2342 *chîyl*, hetwelke 'Rust' of 'voortbrengen' betekent.

Deze tweede helft van de profetie heeft nu de diepere betekenis:

"...want zij zullen de overvloed van de volheid van de manifestatie van het leven aantrekken en de bedekte en verborgen dingen vanuit Zijn Rust halen

Deze wonderlijke profetie, welke eerst een materiele zegening verborgen hield, laat nu in al zijn kleur en rijkdom de diepere en ware bestemming van Zebulon zien.

"Zij zullen de volken van Israel tot hun Vader roepen; daar worden zij 'juist' gemaakt door 'zelf' te offeren om zo leven te ontvangen; want zij zullen de overvloed van de volheid van de manifestatie van het leven aantrekken en de bedekte en verborgen dingen vanuit Zijn Rust halen

En Zebulon...? Zebulon zal het licht als eerste zien.

Henk Beerepoot
Melita Park 18 juni 2009

Appendix 1

De kinderen van Lea symboliseren de Scheppingsweek

De vijf oudere broers van Zebulon vertonen elk de eerste vijf dagen van de schepping. Hierna volgt een zeer beknopte beschrijving van hun karakter in relatie tot hun dag.

Het karakter van Zebulon als zesde zoon/dag is weergegeven in dit document.

Dinah als de enige dochter van Jacob en laatste kind van Lea symboliseert de laatste dag, de zevende. Een dochter geeft geen leven, maar 'brengt leven voort'. Dinah brengt dus voort hetgeen zij in haar heeft als een ont-hulling of open-baring. Haar naam is דינה *Diynah* en betekent 'De Deur naar het leven Geopenbaard' of, zoals Strong's 1783 weergeeft: *judgement/oordeel*, een oordeel welke het LEVEN openbaart door het vlees te doden. Dinah karakteriseert dus de Rust van de zevende dag. Het openbaar of bewust worden van de Deur, Zijn Soevereiniteit, in de mens.

1. Ruben symboliseert als eerstgeborene het begin van Leven en het Leven is Zijn Licht.

Psalm 36:10 "Want bij U is de bron des levens, in uw licht zien wij het licht."

Dit Licht is niet het Licht van de zon welke op de vierde dag geschapen werd, dit is het Licht of het Leven van Hem, onze Vader, welke Hij in de schepping bracht op de eerste dag. Dit is het Licht of het Leven welke hij scheidde van de duisternis. Beide komen van Hem, die ÉÉN is, en beide introduceerde Hij op de eerste dag want Hij maakte *scheiding tussen het Licht en de Duisternis en het Licht noemde Hij dag en de duisternis noemde Hij nacht* (Genesis 1:4,5).

De duisternis is ook Leven echter het is Leven 'ongezien'. We zouden deze twee geestelijke entiteiten Licht/Leven en Duisternis/Leven kunnen noemen of 'Geestelijke Visie' en Geestelijke Blindheid'. Dit Duisternis/Leven, of Geestelijke Blindheid, werd de droefheid van de mens. Het is een blindheid die als droefheid de mens voorbestemd was 6 dagen te duren om in de zevende dag door het Licht/Leven verorberd of volgemaakt te worden zodat de mens op de achtste dag zich volkomen in het Licht zal bevinden.

Revelation 22:5 "En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de YaHWaH Elohim verlicht hen..."

Ruben werd uit de droefheid van Jacob met Lea voortgebracht en is daarom een kind van het Duisternis/Leven. Benjamin daarentegen, als laatste zoon, de zoon van Jacob met Rachel, symboliseert een kind van het Licht/Leven te zijn omdat hij uit de eenheid van Liefde voortgebracht werd.

Ruben symboliseert het begin van de schepping een schepping die begint in Duisternis/Leven, een duisternis die voor ons allen begint bij onze geboorte. Het is

een levenspad welke leidt naar Licht/Leven. Aan eenieder van ons wordt gedurende dit pad van Duisternis/Leven naar Licht/Leven vluchtige blikken van Het Licht gegeven.

1 Corinthians 13:12 “Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede...”

Waarom wordt ons deze ‘vluchtige blikken’ gegund hetgeen we ervaren met een intens gevoel van waarheid, en dan soms verwoorden met: “Nu hoor ik datgene wat ik altijd al heb geweten”, of ervaren als een z.g. innerlijke korrektie en wat we dan in het spraakgebruik “ge-weten” noemen? Omdat deze ‘vluchtige blikken’ ons uiteindelijk in de eenheid of in het bewustzijn van Hem brengen, in de eenheid van het Licht/Leven. Soms ervaren wij deze ‘vluchtige blikken’ met vreugde als in een openbaring, vaker in verdriet als het ontwaken van ons ‘ge-weten’.

Lea, onze moeder werd zo’n ‘blik’ gegund in Ruben.

De naam ‘Ruben’ is in het hebreuws: רַבֵּן רְאוּבֵן *Re’uben* en betekent: *Zie een Zoon*, of beter: *Zie (אָר) Leven (ל) van Binnen (בּוּ)*. Hij symboliseert als eerste het begin van de schepping, de schepping welke als een pijn 6 dagen zou duren. Hij was in **eenheid verwekt** (Licht/Leven) echter in Duisternis/Leven voortgebacht.

Omdat Lea een zoon van h(H)em in haar bedroefdheid baarde begon ze te zien..., want ze noemde hem: *Zie Leven van Binnen* en ze ‘zag’ dat de pijn of de droefheid haar tot Hem zou gaan brengen. Het ‘zien’ dat pijn of bedroefdheid de mens naar Hem brengt is het eerste teken van Zijn soevereiniteit in het bewustzijn van de mens, dit is het eerste teken van Zijn Licht/Leven. Lea zag die éénheid in de vrucht (Ruben) van haar droefheid, want ze zei: “nu zal mijn man mij liefhebben”(Genesis 29:32). Het woord ‘lief’ is in het hebreuws אָהַב *a-hav* en betekent; ‘*Het Hart van de Vader geopenbaard*’. Als wij Hem zien in onze droefheid, zoals Lea Hem zag, dan zien we Zijn soevereiniteit, ‘Zijn Licht/Leven geopenbaard’ en dan is Ruben in ons geboren, want dan zeggen we: “*Zie een Zoon, Zie Leven van Binnen.*”

2. Simeon, de tweede zoon, toont aan de verdeeldheid hetwelk de tweede dag karakteriseert want ‘uitspansel’ of ‘ruimte’, zoals we het in de wijde zin begrijpen, werd toen geschapen en dit deelde het water. Ruimte is akoestisch. In een ruimte wordt geluid verbreed en voortgeplant, in ruimte ‘hoor’ je. Daarentegen is er geen geluid in ‘inspansel’, daar is eenheid, daar is geen ander. Simeons naam betekent ‘*horende*’. Elohim ‘hoorde’ Lea, er was dus de ‘ander’. Lea was ‘niet’ bemint (Genesis 29:33). Zoals de Vader, Yah (ja) één is, zo toont de ‘2’ aan dat er een ander is, de ‘nee’, of de ‘niet’. Simeon, als *de horende*, is de tweede dag.
3. Levi, de derde zoon, karakteriseert het ‘voortbrengen’ hetwelk op de derde dag gebeurde. Al hetgeen door de aarde voortgebracht kon worden werd op de derde dag gerealiseerd. De schepping werd als het ware naar Hem ‘toegetrokken’. Het nummer 3 is daarom het nummer van de opstanding. Vandaar dat Lea voelde dat haar man haar in Levi ‘toegevoegd’ werd of aan haar ‘gehecht’ werd. In Levi, de stam die de priesters voortbracht, werd Israel naar Hem toegetrokken, aan Hem ‘gehecht’,

hetwelk de betekenis is van Levi's naam (Genesis 29:34) en Strong's 3878 *לֵוִי* *Levi*, 'verenigd met'.

4. Juda, als de vierde zoon, karakteriseert 'de heerschappij' over de grondstoffelijke schepping door de lichten aan het uitspansel, de Zon, de Maan en de Sterren.

Genesis 1:16 "En Elohim maakte twee grote lichten, een groot licht om den dag te regeren, en een klein licht om den nacht te regeren, alsmede de sterren..."

De voltooiing van de heerschappij verdient lof, dit behoort alleen toe aan de Koning. Deze voltooiing geschiedde op de vierde dag en in Juda loofde Lea de Vader, hetwelke is geuit door de betekenis van de naam Juda, hetgeen luidt: 'Lof'. De heerschappij, of de Scepter, is Juda en hij symboliseert de vierde dag en Lea bracht Hem (de Koning Yahshua in Juda) voort zoals Hij ook in ons voortgebracht wordt.

5. Issachar als vijfde zoon karakteriseert 'loon voor werk', zoals ons door het 'werk' van Yahshua 'loon' gegeven wordt in de vorm van Genade. Lea heeft haar loon ontvangen in Issachar, de bonkige ezel en drager van lasten (Genesis 49:14) verkregen door de liefdeappelen van de eerstgeborene Ruben. De liefdeappel is de vrucht van éénheid met de Vader welke Ruben, als eerstgeborene, uitbeeldt. Ruben 'gaf' deze 'vrucht van éénheid' aan zijn Moeder Lea. De schepping (de mens Lea) verdiende deze gift (van de eerstgeborene om een met de Vader te zijn) niet en zij gaf het daarom aan haar zus (Rachel) tot wie het behoorde, want Rachel bezat de 'eenheid' of de 'liefde' en door deze gift van Lea aan haar zus is in Rachel: 'Lea juist gemaakt'. Deze gave maakte de mens Lea 'wettig' om met haar man Jacob te liggen: "want eerlijk heb ik u gehuurd voor de liefdeappelen van mijn zoon." (Genesis 30:16). Doordat zij wettig was met Hem te liggen was in haar Genade gevestigd vòòrdat de zesde dag, de dag van de mens, begon. En de vrucht was Issachar, 'loon voor werk', verdiend, Genade dus.

'Genade' is gekarakteriseerd en als 'verdiend werk' uitgebeeld in Issachar. De naam Issachar *יִשָּׂכָר* betekent; *het werk van zes* (*שש*) *betaald* (*כר*), oftewel; 'vergoeding', zoals Strong's 3485 ons dat geeft. Nummer 'vijf' beeldt uit Genade en alleen door Genade wordt de schepping ver-goed. In Genesis 1:20 is opgetekend dat op de vijfde dag vanuit het water overvloedig 'Leven' (de vis) is voortgebracht, en evenzo in het uitspansel des hemels, dit is het gevogelte (de duif). De Vis karakteriseert het voortbrengen van 'Leven' en de duif het voortbrengen van 'geopenbaarde waarheid' beide gepersonifieerd in Yahshua. Deze symbolische elementen de 'vis' en de 'duif' geven 'Genade' (5) aan het 'vlees', aan datgene wat de aarde voortbrengt op de zesde dag. Onze Vader geeft deze ver-goed-ing door Zijn Zoon die de manifestatie van Hem is. Hij is de Waarheid (duif) en het Leven (vis) en daarom de Weg.

John 14:6 "Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven".

Dit wonderlijke werk, het werk van Yahshua, een werk welke geschapen is vòòr de schepping van de mens en op de vijfde dag, is daardoor verdiend en dit werk is in Issachar uitgebeeld de vijfde zoon.

Ter ondersteuning van de Openbaring dat de kinderen van Jacob/Lea de complete schepping uitbeelden volgt hier een samenvatting van dit complete werk van die kinderen in Yahshua.

Yahshua / De Schepping / De kinderen van Lea

De zes zonen en de dochter van Lea die tesamen de zeven duizend jaar uitbeelden, het gehele ‘scheppingsverhaal’, symboliseren ieder een aspect van het totale werk van Yahshua Messiah:

1. Ruben (Een en eerstgeborene) / Yahshua de eerstgeborene onder vele broeders (Romeinen 8:29).
2. Simeon (de ander) /Yahshua de Zoon van de Vader. Hij is de ‘ander’ De Vader is Geest en Zijn Zoon is vlees oftewel; Hem gemanifesteerd. Twee in volledige eenheid.
3. Levi (voortbrengen) / Yahshua is onze hogepriester (Hebreeën 3:1) en wij worden door Hem in de laatste dagen opgewekt, voortgebracht of naar Hem toegeroepen (Johannes 6:44).
4. Juda (heerschappij) / Yahshua zal voor ons strijden, Hij ‘heerst’ want Hij is Koning der Koningen (Openbaring 17:14) en hij verdient alle Lof (Openbaring 21:24).
5. Issachar (Genade) / Yahshua heeft Israel door Genade ‘juist’ gemaakt en teruggekocht (Romeinen 3:24).
6. Zebulon (in Nederigheid is de mens compleet gemaakt) / Yahshua als het hoofd van het lichaam, de tempel, hetwelk het volk Israel is (2 Korinthe 6:16). Hij breekt onze tempel af, onze perceptie van ‘zelf’, zoals Hij dat zelf met Zijn lichaam deed (Johannes 1:19 + 10:18 Hij legde zijn menselijkheid neer om het, in zijn zevende dag, in geestelijke perfectie terug te nemen), zodat wij in Hem verenigd kunnen worden met Onze Vader (Openbaring 21:22) door de besnijdenis van het Hart (Deuteronomium 30:6 en Kolosenzen 2:11). Dit karakteriseert het einde van het ‘werk’ van Yahshua en dit is Zebulon compleet gemaakt, het einde van de zesde dag en *het was zeer goed*.
7. Dinah (de Deur geopenbaard) / Yahshua is de Deur, Hij is de Opstanding (Johannes 11:25) en Hij is de Rust, de Zevende dag, en wanneer wij ingaan in Zijn Rust zal Hij ons genezen, ons lichaam in geestelijke perfectie, want geen vlees zal ingaan in Zijn Rust (Hebreeën 4:10).

Appendix 2

Benjamin als de twaalfde en laatste zoon van Jacob/Israel beeldt uit het nummer 12 hetwelk als een wonderlijk nummer ‘*perfektie in regering*’ aangeeft. Als de jongste draagt hij het begrip ‘begin’. Daarom komende uit het licht in den beginne en terugkerend naar het licht als laatste is Benjamin, als de zoon van Rachel (‘*De Mens ontvangt autoriteit over de binnenkamer*’), de ‘Drager van Het Licht’ in Israel. Want het Licht is ‘Leven’ en de Drager daarvan is de ‘Zoon’ en de betekenis van de naam Benjamin בן ימין is ‘*De Zoon van (ימין) Leven (ימין)*’. Jacob profeteerde wat Benjamin in zijn laatste dagen zou betreffen, hij werd door Jacob afgebeeld als een wolf.

Genesis 49:27 “*Benjamin is een verscheurende wolf, die des morgens buit verslindt, des avonds roof verdeelt.*”

Deze profetie spreekt niet over Benjamin als een wild beest maar, zoals beschreven staat in de ‘Testament of the Twelve Patriarchs’, Benjamins testament spreekt over het ‘Licht’ waar Israel toegang tot heeft door Yahshua. Licht wat de duisternis vol zal maken door het te verorberen. Benjamin spreekt over het Licht in hem, hetgeen bij het volk Israel in het bewustzijn zal rijzen als het breken van de morgen gloren, zoals *een wolf die de prooi in de morgen verslindt*. Benjamin, *de wolf*, als het Licht van Yahshua, zal met de voltooiing der eeuwen ‘*vullen hetgeen ontbreekt*’ (Testament of Benjamin 11:5). Hij zal *in de avond de buit verdelen* (Genesis 49:27), hetgeen betekent dat hij het Licht op de beperktheden of op de zonden van eenieder persoonlijk zal reflecteren, zoals een buit die de wolf ’s avonds aan zijn welpen geeft, ieder naar zijn behoefte, om zo te ‘*vullen hetgeen ontbreekt*’, om zo de beperktheden (zonde) in Israel vol te maken tot Zijn perfektie.

Het is interessant te weten dat het woord ‘*Wolf*’ in het hebreuws; זעב *Z e’eb* is en betekent: *Het wapen (ז) van Vader (עב)*.

Benjamin is afgebeeld als de Eerste en de Laatste, als een wolf, een eenzame wolf, die net zoals in de natuur, als een verstoten Omega Wolf een Alpha Wolf wordt om zo een nieuwe meute voort te bengen want het is de Alpha Wolf die Leven voortbrengt. Benjamin symboliseert Yahshua die, *veracht en van de mensen verlaten* (Isaiah 53:3), de Alfa en de Omega is en in Hem het volk Israel tot Glorie brengt.

Wanneer wij, zoals Benjamin, in Efrath (*vruchtbaarheid*) worden voortgebracht worden wij het LICHT en als de twaalfde ‘Zoon van Leven’ (*Benjamin*) zijn ook wij het nummer 12 en ‘perfekt in regering’ over al hetgeen er geschapen is.